

## LECTURA – MIJLOC DE EDUCARE ȘI RELAXARE

*”Lectura ne oferă destinații unde putem merge chiar dacă trebuie să rămânem acolo unde suntem”*

*(Mason Cooley)*

Lectura îl conduce pe cititor spre înțelegerea lumii din jurul său, spre interacționarea cu cei din jur prin intermediul limbajului și a comunicării sub toate formele sale, îl face capabil să-și exprime gândurile, sentimentele, opiniile, îl determină să se perfecționeze, să fie capabil să învețe pe tot parcursul vieții, îi stimulează dorința de a se autodepăși.

Odată cu dezvoltarea societății și apariția internetului, lectura a fost tot mai neglijată, iar noua generație de elevi a ”sărăcit” din mai multe puncte de vedere. Asistăm la o reducere a vocabularului elevilor, la o scriere abreviată, pe care unii o înțeleg, iar alții o interpretează eronat. Comunicarea nu mai este eficientă și nu-și mai îndeplinește scopurile: de a informa, de a influența și de a inspira.

Primul gând care-mi vine în minte referitor la lectură este *bucurie*. Acesta este sentimentul pe care îl trăiesc de fiecare dată când răsfoiesc o carte și când descopăr tainele slovelor citite, lumea de dincolo de copertile ei. Copiii de astăzi nu mai simt această bucurie? Cum putem să-i facem părtași la ea? Cum să le trezim interesul pentru lectură fără a minimiza rolul mijloacelor moderne de informare?

Cadrele didactice asistă la un interes din ce în ce mai slab al elevilor pentru lectură. De aceea sunt preocupate să atragă atenția asupra beneficiilor pe care le are cititul în viața noastră. Soluțiile sunt tot în mâna cadrelor didactice, care au rolul de a forma profilul viitorului absolvent din perspectiva competențelor cheie. Profesorii îndrumă lectura elevilor, dar mai înainte caută diferite modalități de a-i atrage pe elevi către lectură, de a le insufla pasiunea cititului care să devină o necesitate, nu o obligație. Totodată, profesorii au nevoie de părinți, ca și parteneri, în procesul educational. Aceștia trebuie să asigure condițiile optime pentru citit, referitoare la timpul lecturii și cărțile recomandate în conformitate cu nivelul dezvoltării copiilor. Îndrumarea lecturii nu se referă doar întocmirea unei liste cu lecturi pe care elevul să le parcurgă, ci are rol în formarea deprinderilor de lucru cu diferite tipuri de texte, de înțelegere a acestora și de valorificare a conținutului lor.

Din această perspectivă, am desfășurat pe parcursul lunii februarie activități în cadrul proiectului *”Lectura - o șansă pentru o viață armonioasă”*, în parteneriat cu părinții elevilor clasei I și cu cadre didactice din școală. Am ales luna februarie deoarece cuprinde zile importante, precum *Ziua Internațională a Cititului Împreună* – 7 februarie și *Ziua Națională a Lecturii* – 15 februarie.

Copiii au avut posibilitatea să citească împreună, în perechi sau în grupuri mici, și-au împărtășit cele citite, au exprimat emoțiile trăite în timpul lecturii. În urma acestei activități am constatat că elevii mei au continuat să citească împreună și în multe alte recreații, cu bucurie și cu dorința de a-i ajuta pe cei cu ritm lent la citit. Astfel lectura a devenit un mijloc de petrecere a timpului liber care nu numai că duce la dezvoltare intelectuală, ci relaxează și detensionează pe cei care o practică.

În alte zile am avut ca invitați pe dna director-adjunct, pe dna bibliotecară, pe alte cadre didactice și pe părinți. Aceștia le-au citit povești educative copiilor, au purtat discuții despre faptele și întâmplările prezentate, despre învățăturile desprinse din textele lecturate. La unele activități au completat fișe de lectură, la altele au realizat desene sau au realizat jocuri de rol sau dramatizări.

Nu în ultimul rând au avut ca invitat un elev de liceu care le-a citit un basm creat de el. Astfel, elevii au avut posibilitatea să înțeleagă faptul că ei înșiși pot deveni scriitori, dând viață personajelor din imaginația lor bogată.

Deloc de neglijat este implicarea dnei bibliotecare cu care am colaborat pe tot parcursul anului, desfășurând activități în parteneriat atât la biblioca școlii, cât și în sala de clasă.

Colțul de lectură din clasă a fost îmbogățit permanent cu cărți potrivite vârstei și nivelului de dezvoltare intelectuală a elevilor și astfel le-am stârnit interesul pentru povești noi. Chiar ei au început să aducă din biblioteca personală cărți pe care să le prezinte colegilor.

Fiecare lectură le-a oferit o bogată experiență de viață trăită de personaje imaginare sau reale și a fost întărită de explicații ale conținuturilor mai greu de înțeles, le-a îmbogățit vocabularul și le-a deschis poarta către gândirea critică și responsabilitatea asupra faptelor, le-a oferit soluții pentru medierea conflictelor și pentru dezvoltarea personalității elevilor.

Interesul pentru lectură devine intrinsec datorită colaborării factorilor educaționali – școala și familia, care trebuie să dea dovadă de răbdare, voință și perseverență. Primul model în viață îl constituie familia, de aceea este necesar ca în cadrul acesteia copilul să fie familiarizat cu cartea. Am recomandat părinților să citească, împreună cu copiii, în fiecare seară câte o poveste. Poveștile influențează în mod indirect comportamentul copilului, care stabilește în plan mental relații între personaje și faptele lor.

Dacă în primii ani de școală copilul își formează gustul pentru lectură, acesta poate rămâne pentru toată viața. Prin urmare, va fi atins scopul lecturii atât din punct de vedere cognitiv cât și din punct de vedere educativ și formativ. Așa cum le-am spus și elevilor mei, *”Nu poți deschide o carte și să nu înveți ceva.”* (Confucius).

Bibliografie:

1. Molan, Vasile – *”Didactica disciplinei ”Limba și literatura română” în învățământul primar”*, Editura Miniped, București, 2010;
2. Șerdean, Ioan – *”Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar”*, Editura Corint, București, 2003

**Prof. înv. primar Bontea Mihaela  
Liceul Tehnologic ”Anghel Saligny” Tulea**